

Prediking over Zondag 21 : vraag 54

-de heilige algemene Christelijke Kerk-

Vraag 54: Wat gelooft gij van de heilige algemene Christelijke Kerk?

Antwoord: *“Dat de Zone Gods uit het ganse menselijke geslacht zich een gemeente, tot het eeuwige leven uitverkoren , door zijn Geest en Woord ,in enigheid des waren geloofs , van den beginne der wereld tot aan het einde, vergadert, beschermt en onderhoudt ; en dat ik daarvan een levend lidmaat ben , en eeuwig zal blijven”.*

Liturgie:

Efeze 4:1-16

Psalm 87

Gemeente,

Het is alweer enige tijd geleden dat wij met de catechismusprediking bezig waren en stil gezet werden bij het geloof in God de Heilige Geest. Maar we herinneren ons nog heel goed dat er een drieleding, dus een driedeling is in de twaalf artikelen. Het geloof in God de Vader, het geloof in God de Zoon het geloof in God de Heilige Geest. En dat deze drie oorspronkelijke belijdenisartikelen zijn uitgroeid tot twaalf. In de weg van veel strijd, gebed en lijden. En dat deze artikelen maar niet van die verdroogde beschuittrommels zijn, maar dat deze artikelen twaalf beloften van God zijn naar ons toe, arme zondaren, waarin God drieënig Zich wegschenkt aan Zijn kerk. Want als ik in uw naam en opdracht zondag 's avonds de twaalf artikelen van ons algemeen en ongetwijfeld christelijk geloof voorlees dan doen wij samen belijdenis van het geloof van de kerk van alle tijden en plaatsen. En in die drieleding heeft niet alleen de Vader Zijn plaats, naar de orde van Zijn werken, maar ook de Zoon en niet in het minst de Heilige Geest. We zagen dat Hij tesamen met de Vader en met de Zoon waarachtig en eeuwig God is, en dat Hij ook mij gegeven is opdat Hij mij Christus en al Zijn weldaden deelachtig make, mij trooste en eeuwig bij mij blijve.

Nu valt het op dat de catechismus onmiddellijk of dat de twaalf artikelen onmiddellijk doorstoten naar het tweede geloofsartikel in de driegeleding, namelijk: 'Ik geloof één heilige, algemene christelijke kerk. Met andere woorden: het dichtst aangedrukt tegen de Heilige Geest staat de kerk. Wij zeggen wel eens: de kerk moet je in het midden laten. Daarover straks. Maar we moeten er goed aan denken dat het eerste werk van de Heilige Geest is de kerk. En dat Hij zoveel aandacht aan haar besteed, zelfs aan haar uitwendige orde. Aan haar ambten. Aan de bediening van Woord en sacramenten. Aan de orde van dienst, dat alle dingen met orde verlopen. Wij zouden denken dat de catechismus, die zo'n innige persoonlijke toon heeft, wel het meest over mij persoonlijk zal gaan zeggen. En dat doet de catechismus ook wel, maar vanavond laat deze ons zien, dat de eerste werkplaats van God de Heilige Geest, dat is de kerk. We zien straks wel wat die kerk is. Dat is de kerk, ook in haar zichtbare gestalte. Dat is de broedplaats van de Heilige Geest. Dat is het werkveld van de Heilige Geest. Wij denk zo individualistisch, zo op ons eentje, maar de Heilige Geest heeft al het volk van God van al de eeuwen uit al de geslachten voor Zich. Gemeente, laten we ons verbazen dat in de twaalf artikelen op: 'Ik geloof in de Heilige Geest' onmiddellijk volgt: 'Ik geloof één heilige algemene christelijke kerk.

Wanneer wij vragen waar die kerk vandaan komt dan geeft de catechismus daarop een klaar antwoord en zegt: die is tevoren uitverkoren. Daar komt een mens niet aan te pas. Dat is Gods werk. Dat zagen we laatst bij Elia. Ja, een mens wordt er wel met huid en haar bij betrokken, maar dat is Gods eenzijdige werk. Dus de kerk is, om het nu eens modern te zeggen voor de jongens en meisjes, die moeten we ook een beetje in de gaten houden, de kerk is niet een product van een bepaalde maatschappelijke orde en heeft zich naar die maatschappelijke orde te zetten. Maar de kerk is een gave van boven. De kerk is geen product van mensen, die het min of meer met elkaar eens zijn, maar de kerk is een stichting van God Zelf. Door God uitverkoren vòòr de grondlegging der wereld. Gemeente, dat is honderd procent genade. Want wie dat gaat zien, zagen wij de vorige keer, wie uitverkiezing zegt die zegt genade. Want we kunnen nooit bij Gods uitverkiezing komen, als we niet eerst bij Zijn genade komen, als we niet bij onze onwaardigheid terecht komen. Dat zit aan elkaar vast. En nu gaat de catechismus op die verkiezing hier niet breed in, daar kunt u veel over lezen in artikel 16 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis en vooral in de leerregelen van Dordt tegen de Remonstranten. De catechismus is een leerboek van de kinderen, ook van de grote kinderen. En de nadere uiteenzettingen laat de catechismus aan anderen over. Ontken dat niet, onderstreep het zelfs, maar het wordt hier in heel kort verband genoemd. En nu heeft de Heere Jezus van de Vader die gemeente gekregen. Want als er één ding duidelijk wordt uit het hogepriesterlijke gebed dan is het dat Hij die gemeente gekregen heeft. 'Degenen die de Vader Mij gegeven heeft'. Nu, dat kom je tientallen malen in de Bijbel tegen. Gemeente, wat een wonder dat Hij die van de Vader kreeg. En nu gaat Hij midden on der Israël staan en midden onder de volkeren staan en Hij gaat die gemeente bij elkaar halen.

'Ik geloof één heilige algemene christelijke kerk'. Daar staat niet: ik geloof in één heilige algemene christelijke kerk. Daar staat: ik geloof één heilige algemene christelijke kerk. Dat wil zeggen: ik geloof dat hij er is. Ik zie er ook weleens wat van, maar het meeste zie ik er niet van. Maar ik geloof, met heel mijn ziel, wil de catechismus zeggen, één heilige algemene christelijke kerk. Nu worden hier twee woorden gebruikt, kerk en gemeente. De catechisanten weten dat. We behoren het te weten dat kerk een verhellenisering is van het Griekse woord kuriakè, dat betekent: wat van de Heere is. Dat is een mooie uitdrukking. Als u zegt: ik ga naar de kerk, dan zou u dus moeten zeggen: ik ga naar de vergadering die van de Heere is. Prachtig, vindt u niet? Kerk, wat van de Heere is en wat Hij heeft los gekocht en wat Hij met Zijn kostbaar bloed heeft betaald, dat roept Hij ook samen. En dan hebt u de tweede betekenis. Ecclesia, dat is de gemeente, dat is de schare van de uitgeroepen uit deze wereld. De gemeente is dus op aarde, zijn op aarde, de uitgeroepen uit deze wereld door de samentrekkende kracht van de handen van de Heere Jezus Christus.

En dan volgen al die prachtige beelden in de Bijbel, als u die mooie beelden over de kerk leest. Een Herder en een kudde. Fundament en een gebouw. Steen voor steen door Hem opgebouwd. Of een gebouw dat helemaal ge-electrificeerd wordt door de Heilige Geest die opwast. Moet u zich eens voorstellen. Een stenen of betonnen gebouw dat opwast. Ja, dat is nu dat levende van de Schrift, opwast tot een tempel Gods in de Heere. Het is in beweging. Het is in werking. De gemeente is een tempel van de Heilige Geest. Ook dat mooie beeld van de wijnstok. 'Ik ben de Wijnstok en gij zijt de ranken'. Wat een innige gemeenschap. Althans tussen de levende ranken en tussen de Wijnstok. Verder wordt het beeld gebruikt van Lichaam en leden. Maar vooral van Herder en kudde, zoals reeds gezegd. Het is duidelijk dat de kerk is van de Heere Jezus. En aangezien Hij ze van de Vader kreeg, haalt Hij ze ook bij elkaar. En dat is zijn samentrekken, dus een uitroepende werkzaamheid, door Zijn Woord en door Zijn Geest. Die gemeente komt reeds in het Oude Testament voor. We lezen van de vergadering van de kinderen Israëls. Wanneer kwam die bij elkaar? Wanneer Mozes ze op Gods bevel bij elkaar riep. Prachtig beeld. Dat oudtestamentische, dat hebreeuwse woord dat geeft precies hetzelfde. Dat we allemaal lege briefjes hebben in te dienen, want de democratie is in de Bijbel niet zichtbaar. Ik zeg geen woord kwaad van de democratie, maar in de Bijbel kunt u met de democratie geen voet uit de weg. Daar is de theocratie, de Godsregering. God regeert. Ja zeker, door mensen. Zo is dus die ecclesia of die gemeente een vergadering van uitgeroepen.

En nu geloven wij een heilige algemene christelijke kerk. Eerst gaan we kijken naar die eenheid van de kerk. Daar zitten we nogal een beetje mee. En dat mag ook wel, nog wel een beetje meer ook. Maar die eenheid hoeven wij niet te maken. Die eenheid hoeven wij niet krampachtig te bewerken. Die eenheid is er al, want de Heere Jezus heeft Zijn handen gevouwen en gebeden: 'Vader Ik wil, dat die Gij Mij gegeven hebt één zullen zijn, gelijk Ik in U en Gij in Mij'. Dacht u dat de Vader dat gebed niet verhoord heeft? Daar staat van de Heere Jezus geschreven dat Hij altijd werd verhoord. Dat is geen mislukking. De kerk is één. Er is maar één kerk. Ja, zegt u, maar wat doen wij dan met die vele kerken in Zoetermeer en daarbuiten. Dat is onze schande.

Maar dat doet geen haar van het verhoorde gebed van de Heere Jezus Christus dat Hij gebeden heeft tot de Vader dat ze één zouden. En als u aan mij vraagt, waar komen al die scheuringen vandaan, uit onze hoogmoed, het gebrek aan geduld. Dat er een haar en nog veel meer komt tussen de Heere Jezus en Zijn volk. En niet te vergeten de klouwen van de satan die dag en nacht bezig is om de kerk Gods te vernietigen! Daar komen ze vandaan. En we hebben niemand te veroordelen die om der wille van het Woord der waarheid meent ergens anders het Woord Gods te moeten gaan horen. Maar we moeten niet vergeten dat de scheidingen géén oplossingen hebben gebracht, maar het kerkelijk vraagstuk gecompliceerder hebben gemaakt. Daarmee oordeel ik niemand. Ik heb méér dan genoeg aan mijn eigen tuin. En we hebben als gemeente méér dan genoeg aan onze eigen tuin. Die is niet zo best. En als kerk hebben we meer dan genoeg aan eigen tuin. Maar waar wij vierhonderd jaren over gedaan hebben en soms langer, om in deze vervalsituatie te geraken, daar doen andere kerken soms geen eeuw over. Scheidingen helpen niet. Al moesten we met diep respect kijken naar het geloof, de gebedskracht, de gave, de worsteling om het Woord der waarheid. Ons past zeker niet, om van onze zelfgewaande hoogte op een ander neer te zien.

Gemeente, weet u waar de Heere Jezus Christus te vinden is, Die is op de grond van het kerkelijk puin te vinden. Waar Jeremia zat. Want deze man die slaat ons allemaal hier tegen de tegels. Moet u eens indenken. Die man was van zijn jeugd aan een geroepene in Gods Koninkrijk. Daar zijn we het over eens. Hij heeft het volk gewaarschuwd, gewaarschuwd en nog eens gewaarschuwd. En toen eindelijk het oordeels Gods kwam, wat zei hij toen? Nu, wat heb ik jullie gezegd. Nee. Wat zei hij dan? Toen zat hij op de puinhopen van Jeruzalem en toen zei hij: 'Het zijn de goedertierenheden des Heeren, dat wij niet vernield zijn'. Zo, dat is wat anders. Daar gaat al onze kerkelijke hoogmoed de kist in. Daar worden we tegen de grond geslagen. Deze man, die weleens stakingsneigingen had en die de breuk van de kerk van zijn tijd in de oudtestamentische gestalte doorleefde als géén ander sloot zichzelf er altijd bij in. Niet dat hij ze geleerd had om naar de baäls te lopen, dat wist hij beter. Want dan zegt hij tegen God: wat uit mijn mond is uitgegaan, dat is voor Uw aangezicht geweest. Gij weet het. Hij belijdt geen schuld, waar hij geen schuld heeft te belijden. Maar hij staat altijd solidair met het volk. Waar vinden wij Christus vandaag: op de wortel van onze schuld.

Ik kwam in Gouda eens bij een heel oude vrouw, die in haar leven getrokken was, en dat mens had gezworven van de ene kerk naar de ander. U weet hoe dat gaat. En weet u wat ze een keer zei? Ze zegt: ik heb in mijn kerkschuld thuis gekregen. Wat bedoelt u met kerkschuld? Ze zegt: ik heb daar in de Janskerk gezeten. Toen spraken die balken en die ramen en die muren en die stenen en die zerken en die banken van onze hemelhoge schuld, die wij samen gemaakt hebben. Ik heb met ontroering naar die vrouw geluisterd, want dat was waarheid in haar hart. En dan worden we persoonlijk ontdekt. Daarover straks. Maar hebt u uw kerkschuld weleens thuis gekregen? Want er zijn er een heleboel die denken: nu ja, als wij het maar een beetje genietbaar hebben en een beetje goed hebben. Nu ja, dan ziet de rest het wel. Dat zegt men niet, maar zo leeft men dan. Want we zijn allemaal rasechte egoïsten, ook in onze vroomheid en eigen gerechtigheid. Maar de ware vreeze Gods verbreekt en die denkt over de uitgebreidheid van onze schuld.

Nogmaals, niemand oordele, maar u kunt heengaan waar u wilt en u kunt lopen waar u wilt, maar dat schuld pakket neemt u mee. Daar gaat God niet overheen. En nu is God niets verplicht, ook niet aan de Nederlandse Hervormde Kerk, want ze heeft zwaar gezondigd. En ze heeft het haar kinderen weleens onmogelijk gemaakt. In de meest onmogelijke spanningen gebracht. Dat heeft ze gedaan. Ze heeft bloed op haar hoofd. Ze heeft een man als Kohlbrugge uitgestoten en nog wel meer. Wat is daar een schuld. Die eenheid ligt dus in de eerste plaats in Christus en in de gebroken en verslagen harten van de kinderen Gods. Daar zaten eens vier, vijf mensen bij elkaar uit verschillende kerken. En de eerste keer hadden ze het allemaal over hun eigen kerk, dat het zo best ging. En de tweede keer werden ze eerlijk. Toen begonnen ze allemaal van de ellende van hun eigen kerk te spreken. En toen verstonden ze elkaar. Toen konden ze samen bidden ook. Begrijpt u het? Daar ligt het. Om sámen in de schuld voor Gods aangezicht op Zijn grondeloze genade te pleiten. Desniettemin gaat de raad en het welbehagen Gods door. Want God zegent niet een of andere kerk, maar God zegent Zijn Woord voor zover die kerk eraan vasthoudt. Daar moeten wij goed aan denken. Want al hebben we de mooiste naam en de beste kerk en weet ik veel wat allemaal meer, dat helpt ons allemaal niets als het levende Godswoord er niet is. De éénheid.

Jawel, maar zegt u er is toch ook de waarheid, die is toch in het geding. Jawel, de eenheid en de waarheid zijn tweelingen. Je kunt die niet van elkaar scheiden. Als ik alles op de kaart van de waarheid zet, dan is de eenheid van de kerk in tijd van een week er geweest. Als ik alles op de kaart van de eenheid zet, dan is de waarheid onder de tafel. Maar eenheid en waarheid liggen in Christus samen verbonden. En hoe dichter bij nu groeien naar het Hoofd Christus, naar diezelfde mate groeien wij ook in de eenheid en de waarheid. Gemeente, dat moet u eens proberen te onthouden, dat het samen op gaat. Niet het één uit elkander rukkend. Dat is de eenheid en de waarheid. In de tweede plaats wordt hier gesproken van de heiligheid van de kerk. Moet u maar eens aan Jan van de straat vragen hoe hij over de kerk denkt. Die heeft daar zijn zegje zo wel over. Soms terecht en soms onterecht. Is de kerk heilig? Ja, wat betekent dan heilig. Heilig betekent dat je klaarstaat voor God. Dat je helemaal bent afgezonderd van de wereld, althans in haar verkeerdheid. En dat je gereed staat voor God en Zijn dienst. Heilig wil zeggen: dat God een cirkel om je leven trekt, niet omdat je beter bent, maar omdat Hij zegt: Ik heb jou helemaal nodig. Ik zonder jou helemaal af voor Mijn dienst. Daarom is de kerk heilig. Nu is ze in zichzelf door en door onheilig. Wat zit er niet allemaal in de kerk. Als we hier eens allemaal onze harten op tafel legden, ik weet niet wie het eerste de kerk uitliep. Maar God legde de heiligheid van de kerk, precies als de eenheid, allereerst in Christus. En van daaruit werkt Hij door Zijn Geest een afdruksel in het hart van Gods kinderen, van Gods kerk. Maar vergis u niet, de heiligheid van de kerk is een gave Gods, evenzeer als de eenheid. De Heere Jezus heeft niet alleen voor de eenheid gebeden, maar ook voor de heiligheid van de kerk. En die heiligheid betekent dat betekent gewassen door Zijn bloed. En tot Zijn dienst afgezonderd.

In de derde plaats wordt hier gesproken over de katholiciteit van de kerk. Algemeen betekent hetzelfde als katholiek. Niet als de Rooms Katholieke kerk, die heft zich de naam katholiek toegeëigend. Ten onrechte, want deze kerk is wat haar pausschap betreft, wat haar misleer betreft en wat haar leer van de genade betreft een dwalende kerk waar je voor bidden moet, uit de verbreking, maar een dwalende kerk. En wanneer Rooms-Katholieken zich bij voorbaat katholieken noemen, dan is dat wel te begrijpen, maar ik mag dus zeggen, voortaan elke zondagavond: Ik geloof één heilige katholieke kerk. Algemeen, wat betekent dat. Dat betekent, gemeente, dat hij er altijd is geweest. Van het begin van de schepping en dat hij er zijn zal tot aan de wederkomst. Nooit is de wereld zonder kerk geweest. Nog zo verborgen, nog zo vervolgd. Ze is er altijd geweest. In de tweede plaats betekent het: de kerk van alle plaatsen. Moet u eens indenken. Die Afrikanen daar in hun oerwoed en die mensen in Nieuw-Guinea, in dat stenen tijdperk waarin ds. Kuijt ze aantreft. En die Turkana's in Kenia, waar de zendingsonderwijzer Van de Plas werkzaam is. Dat die mensen geraakt worden. En dat er, als is het maar een hele kleine gemeente ontstaat en dat die mensen in de meest oorspronkelijke zin in God gaan geloven. Kijk gemeente, als ik dat woord algemeen katholiek hoor, dan denk ik aan de kerk van alle eeuwen, de rechte lijn.

Dan denk ik ook aan de kerk in de hoofdzaken van de leer verenigd! Bijzaken daar gelaten. En dan zie ik al de profeten, en al de martelaren en al de apostelen en al de kerkvaders en zie ik al Gods heiligen staan voor God en voor het Lam. Wij zijn maar niet een kerkje zo ergens, nee wij zijn een katholieke kerk. Maar of we dat nu beleven is een andere zaak. Want dat wijst erop dat wij wereldwijd verbonden staan. En tenslotte is de kerk christelijk, daar hoeven we het niet lang over te hebben, want ze is van Christus.

Gemeente en nu staat hier: wat geloof je daar nu van? Nu, zegt een jongen, daar geloof ik geen cent van. Die kerk kun je afschrijven. Nu, daar moet je nog even mee wachten, want dat hebben er al zoveel duizenden voor jou gedaan en die moesten nog weer eens een keer overrekenen. Daar staat en dan moet je eens goed luisteren, dat de Zoon van God uit dat hele menselijke geslacht Zich een gemeente heeft uitverkoren, door Zijn Woord en Geest vergadert, beschermt en onderhoudt. Gemeente, ik vind dat één van de mooiste vragen en antwoorden van de catechismus. Dat wil zeggen dat alle aandacht op de Zoon van God wordt gericht. En dat de Vader heeft gezegd: Ik geef U, Mijn Zoon, de volmacht om allen die Ik U gegeven heb, te verlossen. De kerk is geen samenraapsel van mensen. Tot op zekere hoogte wel, maar de kerk gaat van God uit. Daarom krijgt niemand haar klein. De Zoon van God, o dat u ervan onder de indruk raakt. En wat doet Hij. Hij doet de uitverkorenen, zoals we daarstraks zagen, bij elkaar komen. Want de Heere heeft er een heleboel die wij niet zien. Hij haalt ze uit Babel, en uit Filistijnenland en uit Egypte. Hij haalt ze uit allerlei volken. Mensen die Hem nu nog niet kennen, maar straks wel zullen kennen. Die nu nog in hun zonde en onreinheid rondwentelen, en die God en Christus honen. Die haalt Hij allemaal bij elkaar. Mensen die nog niet afgebracht zijn, ook in Zoetermeer van hun eigen gerechtigheid. Die als een spin in hun eigen web rondkruipen. Ze werken zich bijna dood, maar ze houden zich toch nog net in leven. God geeft ons de wijsheid van de wereldkerken. Die hebben we nodig, anders stikken we. Het is nooit: wij zijn de kerk. Als dat gezegd wordt is de Heilige Geest allang weg. Want de Heilige Geest gaat voor niets meer op de loop dan voor de geur van onze hoogmoed. Want dat is vreselijk.

Gemeente, Hij verzamelt ze. En Hij ziet zo nauwkeurig toe, dat er niet één gemist kan worden. Hij vergadert ze, waar dan ook en hoe dan ook. En dat doet Hij door ze te trekken. Verzamelen is trekken. Je kunt weleens in de kerk zitten dat je denkt: ik wilde dat die dominee maar amen zei. Maar je kunt ook weleens in de kerk zitten en dat je denkt: het lijkt wel alsof God aan mij zit te trekken. Dat lijkt niet alleen, maar dat is ook zo. Want Hij trekt zondaren uit Zichzelf, naar Christus toe. Dat is het verzamelen. Dat is het één voor één toebrengen, daarvoor gebruikt Hij Zijn boden. Daar ga ik nu niet op in. De ambten, ga ik ook niet op in. Maar Hij doet het uit alle geslacht en taal en natie en tongen. Wat is dat toch genade. Wat is dat vrije genade. Wat heeft de kerk van alle eeuwen, altijd gezegd: door U, door U alléén. "Mijn God, U zal ik eeuwig loven, omdat Gij het hebt gedaan". En nu hebben we gelezen van allerlei wind van leer. Dat gaat de eeuwen zo door. Vandaag is het die ketterij en over tien jaar weer een volgende ketterij, dat houdt maar niet op. Maar de gemeente Gods neemt haar niet aan. Dat kan ze ook niet, want ze hoort er de stem van de Heere Jezus niet in. Mensen worden niet anders bekeerd dan duizend jaar geleden. Dat wordt vandaag aan de dag beweerd, maar dat is een grote leugen. Natuurlijk is er wel een hoop veranderd, dat weten we allemaal wel. Maar als het aan de diepste dingen van ons leven toekomt, aan de enige troost in leven en sterven, dan worden de mensen vandaag nog precies zo bekeerd als 500 jaar geleden en als 1000 jaar geleden. Wat is Christus groot. Dat Hij die gemeente vergadert. Weet u hoe Hij dat doet? Hij gaat voor haar naar de hel. Hij laat Zich in één krimpen onder de pijn. Hij wordt hunner één. Hij neemt ons vlees en bloed aan. Hij wordt zwakker dan de zwakste van ons. En Hij laat dat Woord van het kruis en van de opstanding als een Woord der zaligheid horen en vallen.

Gemeente, de grootste vijanden kunnen de grootste vrienden worden. Wie hier vanavond met de meest briesende vijandschap zitten, Kohlbrugge zegt ergens: de aanhangers van de vrije wil hebben het nog nooit verder gebracht dan het doden van de kinderen Gods. Om je naar van te schrikken. Maar Kohlbrugge heeft gelijk! Want u en ik zijn van huis uit zó vijandig als het gaat tegen de vrije genade. En nu kunnen de grootste vijanden, die kunnen de grootste vrienden worden. Dat willen ze nog weten ook. Want genade maakt eerlijk! Gemeente, dat laat de Heere horen en nu vergadert Hij ze door Zijn Woord en Geest. Het Woord kun je horen, die Geest kun je niet zien. Die kun je wel ervaren. Als je net als bij Lydia het hart geopend wordt, zodat je acht geeft, luistert naar wat Paulus of wie dan ook zegt. Dat doet God door Zijn Woord. Gelukkig maar. Hij doet het ook door Zijn Geest. En weet u wat Hij bij ons aan de orde stelt, dat we zulke door en door verdraaide mensen zijn. Dat er geen spaan van ons deugt. Niks, helemaal, niks. En dat we zo veroordelenswaardig zijn. Maar dat laat je niet onberoerd. Want dan zitten er ook in Zoetermeer mensen te luisteren hoe ze zalig kunnen worden, of er een mogelijkheid is. Ja, die is er. Die mogelijkheid is er omdat Christus in die doodstaat, in die staat van vijandschap is afgedaald. En dat de Heilige Geest bij u, dat oor opent, want anders zijn we stokdoof. En dat hart verbrijzeld, want dat is een zegen. Een verbrijzeld hart en een verslagen geest. Het is geen voorwaarde, maar het is de weg waarlangs God Zijn genade bij ons brengt.

Gemeente, er wordt wel eens gezegd dat een mens zich bekeren kan wanneer hij wil. Maar dat is echt niet waar. Als de Heere Jezus nu bij u in de buurt is, dan moet er goed aan denken, dat kan weleens dé tijd van uw leven zijn. De mens heeft dat niet in zijn hand waar hij woont, wat hij hoort, met wie hij omgaat. En vooral niet of de Heere Jezus in de buurt is. De mensen van de vrije wil zeggen, dat kun je doen als je wilt. Maar de mensen van de gebonden wil die kijken naar de vrije ontferming. En dan kan de Heere Jezus weleens dicht in de buurt zitten. Jongen of meisje, die daar zit of die daar zit, dat je denkt: nu of nooit. Ja, dat kunnen wij niet forceren. Maar het zou kunnen zijn, dat er hier een paar zijn, die zeggen: en nu laat ik U niet los, tenzij Gij mij zegent. God gaat Zijn eigen weg. Maar Hij geeft ze één hart en één weg en één smaak en één taal en één roem in de vrije genade. O ja, er is variatie genoeg. Maar het gaat over één weg. Ik zal ze enerlei weg geven. Daarom begrijpen ze elkaar. Dat is een taal, die uitgaat boven alle wereldtalen uit. Dat is de geestestaal.

De Heere Jezus vergadert haar, maar beschermt haar ook. Want de Heere Jezus wordt gehaat, dat is duidelijk. Zijn gemeente ook. De gemeente wordt ten dode gehaat. Dat kan niet anders. Daar hoeft ze niet om te vragen en nog minder naar te smaken, want als ze het ernaar maakt is het een schande, maar reeds het feit dat zij uitverkoren is, geeft de haat van de wereld. Dat kan niet anders, dat zit erin. Ze hebben u gehaat, ze hebben Mij gehaat, ze zullen ook u haten. Soms slaat die haat zo in je gezicht. Soms ook niet. God kan dat temperen. Maar dat is niet zo belangrijk wat wij meemaken. Daar zijn mensen die daar breed over uitmeten, maar daar kunnen we gauw klaar mee zijn, want van afkomst zijn wij allemaal gelijk. Maar nu beschermt Christus tegen de satan en tegen de wereld die erop uit is om de kerk Gods te vermoorden, te vermorzelen, beschermt Hij. Er wordt vreselijk aan getrokken, zodat dat die hand van de Heere Jezus weleens schudt, maar zegt de Heere Jezus, ze zullen er niet uitvallen. En de poorten der hel zullen Mijn gemeente niet overweldigen.

Gemeente, ieder mens heeft een bepaalde leeftijd. Dat is naar Gods welbehagen. En niemand hoeft te denken: als ik nog eens jong was, dan zou ik mijn leven beter doen, want dat zou niet het geval zijn, tenzij God het gaf. Maar ik wilde dat er hier jongens en meisjes van twintig jaar waren, jongeren en ouder, die zo in brand geschoten werden, zodat ze dachten: kijk die kerk van God heeft toekomst. En de rest valt af. En wat ze gaan doen, dat moeten ze zelf maar gaan onderzoeken. Dat maak ik niet uit. Ik hoop natuurlijk vurig, dat er vanaf deze plaats jonge mannen worden geroepen tot de dienst des Woords. Dat hoop ik vurig. Daar mag u ook om bidden. Maar het is wat, al zouden we de eindspits van de tijden ingaan, dan geldt nog: dat een ieder die de Naam van Christus aanroept, die zál zalig worden. De kerk ligt zo veilig. Maar ze gelooft wel door het water en door het vuur, door eigen zonde en schande en door alle ontdekking en ontleding heen. Dat wel. Dat hoort erbij. Maar Hij beschermt haar. En Hij bewaart haar. Dat gaat in elkaar over. 't Is net alsof die handen van Christus zich erom heen sluiten.

En dan blijft tenslotte staan: en dat ik daarvan een levend lidmaat ben en eeuwig zal blijven. Die man spreekt in de eerste persoon: ik. Mag dat. Ja, dat mag wel eens een keer. Hij zegt: kijk die kerk is nu, die God is er nu. Kijk en daar mag ik nu in delen. Daar zou je toch zomaar jaloers op worden, want dat is even een persoonlijk geloof. Ik geloof, zegt hij. Niet: ik gevoel altijd. Dat is nog weer een andere zaak, maar ik geloof. Hij zegt twee dingen: Dat hij er een lidmaat van is, en dat hij dat eeuwig zal blijven. Wij zijn reeds als lidmaten van de gemeente gedoopt. Dat staat in het doopformulier, dat kunt u nalezen. Wanneer de jongens en meisjes goed onderwezen zijn, dan mogen wij geen bezwaar maken dat zij belijdenis des geloofs doen. Daardoor worden ze geen lidmaten, dat waren ze al. In zekere zin worden ze het. En er zijn er ook dit jaar, die zich erop voorbereiden. Mag u echt wel mee meeleven. Hele stap. Maar we moeten er goed aan denken, God is een Kenner der harten.

Er is viererlei akkergrond. Daar zijn huichelaars, die voorgeven wat te hebben, wat ze niet hebben. Die mensen komen om, dat is duidelijk. Daar zijn dode leden. Ja, we hebben het weleens over papieren leden, dat is ook al een kruis. Maar dan die dode leden, ook die dood-orthodoxe leden. Mensen die het zogenaamd zo goed weten en toch niet weten. Die denken: als de dominee zijn mond opendoet, ik weet van te voren wat er komt. Maar ze weten het niet. Dat is erg gemeente. Dat is ontzettend. Om een dood lid van de gemeente te zijn. Géén rank te zijn die vruchten draagt en daarom afgesnoeid te worden. Gemeente, er zijn mensen die als een wonderboom omhoog schieten, maar ze verdwijnen. Daar zijn mensen die alle hoop geven, maar die door de hoogheid van het leven, vooral door de begeerte om rijk te worden en de wellusten, worden weggesloopt. Een van de vier plaatsen schiet het graan de aarde in, sterft en brengt dertig-, zestig-, honderdvoudige vrucht voort.

Gemeente, dat we ons beproeven. Want God is onder de bediening van het Woord bezig. Want zodra Hij ons oor opent, dan krijgen wij respect voor Gods geboden. Daar gaan wij proberen Gods geboden te vervullen. Als je een vloeker bent, dan laat je dat best. En zo kun je doorgaan. Maar gemeente, wij worden met de dag zondiger. Verkeerder. En weet u wat de Geest nu leert, dat wij krachteloos zijn. Wij hebben géén kracht tegen de zonde. De wet geeft geen kracht in de benen. Dat noemt Paulus het sterven aan de wet. Niet dat wet sterft, want de wet is levend. Maar het is geestelijk en wij zijn vleselijk, verkocht onder de zonde.

En nu is gemeente te hopen, en dat mogen we ook prediken, dat er in Zoetermeer een heleboel mensen zich dood werken. Die zo krachteloos zijn, dat ze met de wet in het gezicht sterven om Gode te leven. Want dat gaat gelijk op. Waar je krachteloos wordt, om maar één goede daad te doen, één goede gedachte te denken, daar word je door de Geest levend gemaakt. Gemeente, beproeft uzelf, want we gaan niet vragen of u lidmaat bent, dat bent u praktisch allemaal, zelfs de gedoopten. Maar we gaan vragen: bent een lévend lidmaat? Daar leeft u niet alleen mét Christus, dat is ook prachtig, maar vooral uit Christus, zodat Hij het hoofd is en ál de kracht en de genade naar ons toekomt.

Gemeente, dat is een wonder. Dat Hij nu alles meebrengt. Zo'n groot wonder. Dat valt eenvoudig niet te beschrijven. Dan houdt ook je eigen leven op, dan leef je niet meer voor jezelf. Dan betrap je er elke dag op, dat je iedere keer weer valt. Maar dan leven wij voor God. Voor Zijn dienst en voor Zijn koninkrijk. Paulus zegt: hetgeen ik nog in het vlees leef, dus zoals hij reilt en zeilt, dat leef ik door het geloof van de Zoon van God. Dat is even een mooi leven. Tenslotte wat is nu het kenmerk? Levende lidmaten drijven op de genade. Die moeten het van genade alleen hebben. Niet alleen in theorie, maar bij de bevinding van hun hart. Die kunnen niet zonder genade. En dode leden hebben het altijd, behalve de genade. Nog wat anders. Blijf bij hét Lam Gods. Blijf bij Hem heel dicht in de buurt, want Hij zorgt voor alles. Er zijn en er blijven. Het is een wonder. Wat een God. Wat een kerk. Wat een leden. Wat een toekomst. Een eeuwigheidswerk verricht God, ook vanavond. Want ik sta hier niet voor niets te preken. Dat is een eeuwigheidswerk wat God doet. Dat Hij zulke zondaren roept tot het eeuwige leven. Want Gods liefde is zo groot, dat ze nooit, maar dan ook nooit zich aan de kant laat zetten door lijden, door moeite, door zorg, door ziekte, door dood, door overheden, door machten. Want niemand, zegt de apostel Paulus, zal ons kunnen scheiden van de liefde Gods in Christus Jezus.

Amen.

G.Boer